

OBSAH

Kam se poděl strach z Hospodina?	1
Boží slib	4
Přečetli jsme za vás	5
Nejen pro ženy	6
Rostoucí antisemitismus	8
Ekvádor mezi nebem a zemí	13
Cesta ke spáse	18
Desatero víry	20
Proč nosíme šaty?	21
A jsme tady	23

KAM SE PODĚL STRACH Z HOSPODINA?

Problém víry v Pána Boha a jeho slovo - bibli nespočívá v tom, čemu lidé nerozumí, co nechápou, ale naopak právě v tom, čemu rozumí velice dobře. Otázka je, co s takovým porozuměním uděláme, jak se rozhodneme. Bible

nám klade otázku a současně dává i odpověď.

♦ *Co prospěje člověku, získá-li celý svět, ale ztratí svůj život? (Mk 8,36)*

♦ *Milosrdenstvím a věrností se usmíruje provinění a bázeň před Hospodinem odvrací od zlého. (Př 16,6)*

Lidské tělo se obrátí v prach, ale naše duše bude existovat na věky. Kde, záleží na tom, ke komu se člověk obrátí. Nalezne-li smysl života v tréninku svého těla nebo ducha. Bible učí, že počátek moudrosti je strach z Hospodina. Strach z Hospodina má však málokdo. V relativisticky smýšlejícím světě pravda není. Proto padají morální i společenské zábrany a zákony. Pravda je vždy jedna a objektivní. Naše pocity jsou však subjektivní. Dnes jsme svědky zdegenerované pravdy bezcharakterních vůdců, bezzákonnosti a zločinnosti. Násilí, lež a přetvářka vytvářejí zlou společnost a jedince, kteří se nezastaví před ničím. Člověk bez zábran nevěří, že odplata za hřích je smrt, odluka od Boha, že po činu přijde trest.

♦ *Poněvadž nad zločinem není hned vykonán rozsudek, tihne srdce lidských synů k páchání zla. (Kaz 8,11)*

Protože Bůh netrestá viníky okamžitě, zločinci i hříšníci své činy opakují a zvrácená společnost je dokonce i oslavuje. Herci, umělci a sportovci dnešních dnů, kteří umírají na AIDS,

2 ZÁPAS O DUŠI

jsou národními hrdiny a mučedníky. Věznice jsou přeplněny především mladými lidmi a nezletilou mládeží. Můžeme se ptát proč právě tolik mladých? Někteří proto, že nepoznali své rodiče, další proto, že rodiče své děti neučili bázni před Hospodinem. Zapomínáme, že děti jsou dar Hospodina a ne pouhý následek pohlavní aktivity. Rodiče potřebují slyšet a výchovou předávat Boží slova:

♦ *"Shromáždí mi lid a dám jim slyšet svá slova, aby se mě (Hospodina) naučili bát pro všechny dny svého života na zemi a učili tomu i své syny."* (5M 4,10)

Dnes neslyšíme o bázni před Hospodinem, kázni, hříchu a trestu. Sekulární svět hledá odpověď u psychologů a psychiatrů. Někteří křesťané chtějí raději slyšet o "Boží lásce", která odstraní z života každou překážku, aby se v životě cítili co nejlépe, aby měli život jako v bavlne. Proto křesťané snadno přijímají světské myšlenky psychologů a psychiatrů a ty si podle potřeby pokřtí náboženským názvoslovím.

Dnešní soudní i společenská soustava nejen v totalitních, ale i v demokratických zemích v podstatě neuznává spravedlnost, milosrdenství, pravdu, ani zákon. Západní právníci většinou obhajují zločince ne pro spravedlnost, ale pro finanční zisk a profesionální slávu získanou piruetami legálních klíčků. Podvodníci a zloději, mafie, drogoví baroni podsvětí si mohou zaplatit právníky i politiky, kteří "legálně" vyklíčkují svobodu a beztrestnost za většinu přešlapků. Často beztrestně odcházejí i vrazi, jejichž práva jsou důležitější než práva obětí a pozůstalých.

To, co vidíme v soudnictví, se odehrává i v lékařství. Mnoho západních

lékařů neléčí proto, aby pomohli nemocnému, ale aby uspokojili svoji hříšnou nenasytost. Za peníze udržují jedny při životě, kde již žádná naděje není, jestliže pojišťovna nebo pacient platí. Druhé nechávají umřít, kde není z čeho brát. Jiní, také v bílých pláštích, udělají z umírání mystický a kultický zážitek za pomoci drog a smrtících preparátů. Rozhodnutí, kdo bude žít a kdo ne, kdo má nebo nemá přístup ke zdravotní péči a lékům, budou zase určovat peníze. *OBRAZ KAZETU*

Dnešní problémy jen málokdo přisuzuje hříchu. Psychologové je přisuzují špatnému dětství, společnosti, životním a sociálním podmínkám a nevhodnému okolí. Samozřejmě ty hrají také svou úlohu, ale rozhodně ne klíčovou. Moderní společnost zapadá stále hlouběji do osidel hříchu, jenž plodí bezzákonnost, nenávisť a zločinnost. Mnozí spolklí lež východních náboženství, že dobro i zlo jsou rub a líc stejné mince. Stejně nebezpečná víra je iluze, že většina má pravdu.

♦ *Někdy se člověku zdá cesta přímá, ale nakonec přivede všelijak k smrti. (Př 14,12)*

♦ *Bázeň před Hospodinem je zdroj života, pomůže uniknout léčkám smrti. (Př 14,27)*

Dr. Brandon Centerwall uvedl na sjezdu Americké psychiatrické asociace důkazy, že televizní a filmové násilí nese přímou zodpovědnost za 50% násilí ve Spojených státech. Podle jeho odhadu, kdyby neměli příklad televizního, filmového násilí a sexuální perverze, měli by prý o 10 000 méně vražd, 70 000 méně znásilnění, o jeden milión méně krádeží motorových vozidel a o 2,5 miliónu méně loupeží. (USA Today, 23.7.91)

Výzkum Kolumbijské university na počítal u oblíbených dětských grotesek 83 násilných činů každou hodinu, pokus o vraždu každých 30 sekund. Další průzkum prokázal, že 90% televizních pořadů, které mohou sledovat děti, má každou hodinu 25 násilných činů. Televize představuje divákům 55 krát častější násilí než to skutečné, které se odehrává v každodenním životě. Násilí je tedy každodenní součástí většiny společnosti bez ohledu na věk.

Satelitní vysílání pokrývá většinu světa a export násilnosti, zrůdnosti a nemorálnosti nezná hranice. Rodiče by proto měli být na stráži. Vždyť jen zamyšlení, kolik času dítě stráví ve třídě, před televizní obrazovkou a v přítomnosti rodičů, by mělo být každému výstrahou. Statistiky jsou opět neúprosné. Průměrná slovní zásoba 14 letých v r. 1905 byla 24 000 slov. Dnešní mládež má průměrnou slovní zásobu necelých 10 000. Proto se dnešní mládež neumí vyjádřit slovy a vybíjí v násilí svou bezmocnost a strašlivé frustrace. Často vidíme následky, kdy děti bez rodičovské výchovy, odkojeny televizní obrazovkou, jsou postrachem rodičů i společnosti. Budeme-li lhostejní k zlobným a zrůdným návykům světské nezodpovědnosti, kde se člověk stává sám sobě bohem, kdy pro něj přestanou mít smysl morální a společenské zákony, potom se nedivme, že horory filmových pláten přejdou do našeho života. Každý, kdo si otupí svědomí a bázeň před Hospodinem, se stává dobrovolnou obětí hříchu a oddaným otrokem Satana.

Více než 1 000 studií zkoumalo přičiny násilí. Všechny prokázaly, že násilí, které děti, mládež i dospělí vnímají

prostřednictvím televize a filmových pořadů, vyvolává v divácích zlobu a agresivní chování. Statistiky Spojených států jsou přístupné. Americké dítě stráví před televizní obrazovkou průměrně 31 hodin týdně. Mládež ve věku 16 let už viděla v televizi víc než 200 tisíc násilných činů, včetně 33 tisíc vražd. Ve věku 18 let zhlédli 100 000 reklam na pivo. V plnoletosti 21 let viděli 90 000 alkoholických epizod. Není tajemstvím, že alkohol způsobuje 25 tisíc smrtelných autonehod každý rok, rozbíjí rodiny, a jak končí alkoholik, na to reklamy nepoukazují.

♦ *Pán však dovede vytrhnout zbožné ze zkoušky, ale nespravedlivé uchovat pro trest v den soudu; a to především ty, kdo se svévolně ženou za poskvrňujícími vášněmi a pohrdají každou autoritou. (2Pt 2,9)*

Všem těm, kteří si nejsou jistí, kde hřích začíná, nejen v každodenním životě, ale i před televizní obrazovkou, již sama pochybnost ukazuje, že jakýkoliv čin, který by neobstál v přítomnosti Pána Ježíše Krista, je hřích.

♦ *Tvé přesvědčení ať zůstane mezi tebou a Bóhem... A cokoli není z víry, je hřích. (Ř 14,22-23)*

Každý z nás se má ptát v každodenním životě, v zaměstnání, v manželství, ve vztahu k ostatním, ve všem co děláme, vidíme a slyšíme: Co dělám? Má to smysl? Je to pravda? Je to čestné? A především - oslavuji tím Pána Boha? Bible nám dává návod.

♦ *Žijme řádně jako za denního světla: ne v hýření a opilství, v nemravnosti a bezuzdnostech, ne ve sváru a závisti, nýbrž oblecte se v Pána Ježíše Krista a nevyhovujte svým sklonům, abyste nepodlehli vášním. (Ř 13,13-14)*

4 ZÁPAS O DUŠI

Pán Ježíš zaplatil za naše hříchy, abychom byli bez dluhů a věčně s ním. My sami můžeme splácet jenom v pekle na věky ztrátou věčného života. Pán vložil věčnost do našich srdcí. Vždyť se podle toho i chováme, přestože délka našeho pozemského života je pouhý okamžik. Dočasně můžeme získat exklusivní intelektuální "vítězství", ale jen věčnost ukáže pravdu, kterou máme všichni na dosah ruky.

♦ *Jako že jsem živ, praví Hospodin, skloní se přede mnou každé koleno, a každý jazyk vyzná, že jsem Bůh. (Ř 14,11)*

Nám nezbývá nic jiného, než si znovu připomenout, že "Začátek moudrosti je bázeň před Hospodinem a poznat Svatého je rozumnost." (Př. 9,10)

-kas-

BOŽÍ SLIB

Těm pak, kteří ho přijali a věří v jeho jméno, dal moc stát se Božími dětmi. (J 1,12)

Když jsme ještě byli bezmocní, v ča s, který Bůh určil, zemřel Kristus za bezmocné. (Ř 5,6)

Vždyť Bůh neposlal svého Syna na svět, aby svět soudil, ale aby skrze něj byl svět spasen. Kdo v něho nevěří, již je odsouzen, neboť neuvěřil ve jméno jednorozeného Syna Božího. (J 3,17-18)

Jako Mojžíš vyvýšil hada na poušti, tak musí být vyvýšen Syn člověka, aby každý, kdo v něho věří, nezahynul, ale měl život věčný. (J 3,14-15)

SPÁSA

Svévolník ať opustí svou cestu, muž propadlý ničemností svoje úmysly, nechť se vrátí k Hospodinu, slituje se nad ním, k Bohu našemu, vždyť odpouští mnoho. (Iz 55,7)

Podle zákona se skoro vše očišťuje krví, a bez vylití krve není odpuštění. (Žd 9,22)

Jestliže však chodíme ve světle, jako on je v světle, máme společenství mezi sebou a krev Ježíše, jeho Syna, nás očišťuje od každého hříchu. (1J 1,7)

Já, já sám vymažu kvůli sobě tvoje nevěrnosti, na tvé hříchy nevzpomenu. (Iz 43,25)

SPASITEL ČEKÁ

Ježíš to uslyšel a řekl jim: "Lékaře nepotřebují zdraví, ale nemocní. Nepřišel jsem pozvat spravedlivé, ale hříšníky." (Mk 12,17)

Hle, stojím přede dveřmi a tluču, zaslechne-li kdo můj hlas a otevře mi, vejdu k němu a budu s ním večeřet a on se mnou. (Zj 3,20)

Pojďte ke mně všichni, kdo se namáháte a jste obtíženi břemeny, a já vám dám odpočinout. (Mt 11,28)

Neboť Syn člověka přišel, aby hledal a spasil, co zahynulo. (Lk 19,10)

Je totiž jeden Bůh a jeden prostředník mezi Bohem a lidmi, člověk Ježíš Kristus, který dal sám sebe jako výkupné za všechny. (1Tm 2,5-6)

KDE HLEDAT POKOJ?

Stvoření opírající se o tebe chráníš pokojem, pokojem, neboť v tebe doufá. Doufejte v Hospodina věčně, neboť

*Hospodin, jen Hospodin je skála věků.
(Iz 26,3-4)*

Pokoj vám zanechávám, svůj pokoj vám dávám; ne jako dává svět, já vám dávám. Ať se vaše srdce nechvěje a neděsí! (J 14,27)

*To jsem vám pověděl, abyste našli ve mně pokoj. Ve světě máte soužení. Ale vzchopte se, já jsem přemohl svět.
(J 16,33)*

Jenže on byl proklán pro naši nevěrnost, zmučen pro naši nepravost. Trestání snášel pro náš pokoj, jeho jizvami jsme uzdraveni. (Iz 53,5)

Plnost sama se rozhodla v něm přebývat, aby skrze něho a v něm bylo smířeno všechno co jest, jak na zemi, tak v nebesích - protože smíření přinesla jeho obět na kříži. (Ko 1,19)

ZLATÉ PRAVIDLO VÝKLADU PÍSMÁ

Jestliže se prostý smysl Písma shoduje se zdravým rozumem, nehledej žádný jiný. Bůh, když zjevuje své Slovo, nezamýšlí ani nedovoluje, aby byl člověk zmaten nebo oklamán.

Přečetli jsme za vás

Tamil Nadu, Indie

Intenzivní persekuce křesťanů pokračuje. Domorodý misionář Selvaraj byl přepaden a brutálně zavražděn radikálními hinduisty. Zanechal za sebou ženu a čtyři děti.

Další domorodý misionář byl mučený místními policisty, kteří jej pověsili

hlavou dolů. Mučení přežil a pokračuje dál v práci evangelisty a kazatele.

Kowloon, Hongkong

Misionáři, kteří se vrací z Číny do Hongkongu, přináší zneklidňující zprávy. V současné době je v Číně 19 miliónů lidí v pracovních táborech nebo vězeních. Mnozí zmizí beze stopy a jsou popraveni bez soudu za sebelepší přestupek. Očití svědci upozorňují na velké množství zatčených křesťanů. Národní konference Veřejného bezpečí má za úkol odstranit jakoukoliv známku všech ilegálních organizací, včetně křesťanů.

Ztracené město Ubar

Archeologové objevili ztracené město Ubar na základě výzkumu raketoplánu Challenger. Exkavace začaly 26. prosince minulého roku. Město bylo obchodním centrem a bylo obydleno kolem r. 2800 před Kristem až do r. 100 našeho letopočtu. Nejstarší dosud objevená města leží v nedalekém Jemenu a datují se přibližně od roku 2000 do roku 1800 před naším letopočtem.

Vzájemná posila

Každý týden se v Americe schází 15 miliónů lidí, kteří hledají odpověď na své životní problémy. Nenašli odpověď u psychiatrů ani psychologů. Mnozí se vrací do kostelů, synagog. Davy se hromadí na lavicích proto, aby slyšeli Boží slovo, ale do uší neproniká. Roztroušených v podzemních prostorech kostelních budov, kde hledají pomoc. Kdo jsou tyto lidé? Alkoholici, konzumátoři drog, sexuální úchylníci, hazardní hráči, rozvedení, osamělí, tělesně postižení

6 ZÁPAS O DUŠI

ní, lidé trpící rakovinou, lidé kteří mají psychologické jizvy, kteří nenašli odpověď ani lék na svoje problémy. Jsou mezi nimi ti, kteří bijí ženy, děti. V Americe roste hnutí, které pomáhá lidem v utrpení a izolaci. Bible nám říká, abychom se vzájemně posilovali, jeden za druhého modlili, abychom milovali svého bližního jako sebe sama. K tomuto závěru nebo "objevu" dospívá dnešní lidstvo po zkušenostech humanistického řešení, které nikam nevede.

-Vybrala kas-

NEJEN PRO ŽENY

Sexuální revoluce přinesla své ne očekávané ovoce. Dnešní žena je ohrožena. Sociologové a sexuologové se ptají proč? Volnomyšlenkáři se zamýšlejí nad tím, proč dochází k sexuálnímu násilí nejen mezi morálně a mentálně narušenou mládeží, ale i mezi vysokoškoly. V USA dochází na kolejích vysokých škol stále častěji k znásilnění i sexuální motivovaným vraždám. Kriminální činy nezpůsobují zločinci a úchylníci, ale samotní studenti, kteří v jednom okamžiku mohou být spolužáky a v druhém okamžiku jsou schopni zabít.

Většina dnešní mládeže je nespokojená a unavená životem. Mnozí neznají oddanost, obětavost, věrnost, čestnost, spolehlivost, přátelství, manželství a rodinu. Znájí jen sobectví, násilí a pudy. Mnohé dívky a mladé ženy jsou fyzicky a emocionálně zničené. O lásku (sex) beze smyslu přestávají mít zájem. Mladí muži, kteří začali sexuální žít bez manželského závazku v době povinné školní docházky, vidí

ženu pouze jako objekt sexuálního vybití. Vzájemná frustrace vyústí v násilí. Žena je objekt, oběť, cíl, který neunikne. Ženy bojovaly o rovnoprávnost dlouhá léta, co však vybojovaly, přineslo nejhlubší úpadek úcty k ženě, manželce i matce. Mají volební právo, mají právo rozhodovat o svém těle, ale mužům i ženám společně chybí úcta k životu.

Mládež je sexuálně aktivní ve stále mladším věku. Potraty bez vědomí rodičů nedospělých dcer jsou v Americe příčinou ohnivých debat. Ve školách však nesmí zdravotní sestra dát žactvu ani aspirín bez vědomí rodičů. Těhotenství dívek do 20 let je společenskou, morální i ekonomickou pohromou svobodnomyšlného světa. Státu přibývají noví a noví kandidáti, generace svobodných matek, které bez státních podpor nepřežijí. Svobodné matky, opuštěné a delikventní děti, mládež propadající drogám a alkoholu. Rodí se stále více dětí závislých na drogách, nakažených AIDS i jinak poškozených.

Sexuální výchova ve školách vyučuje nejen techniku a alternativní sexualitu, tedy homosexualitu, ale i jak provozovat především bezpečný sex, sex bez následků. Školní vedení, plánované rodičovství, tlak homosexuálních osvětářů a zdravotníci rozhodli, že nejlepším řešením budou antikoncepční prostředky pro každého zájemce, aniž by se ptali rodičů nebo rodinného lékaře. Tato osvěta skrze interrupční mašinerie plní svoji pokladnu miliardami dolarů. Plánované rodičovství a homosexuální organizace jsou v sexuální výchově mládeže ti neaktivnější. Podle nich, čím dříve začne mládež pohlavně žít, tím lépe. Podle amerického standardu, který se ve školách vyučuje,

vše, včetně bestiality a krvesmilstva, je přijatelné. Homosexuálové si vychovávají sexuálně aktivní mládež, pro kterou je každý sexuální akt, kromě znásilnění, správný a přijatelný. Stačí si prostudovat statistiky, jak se změnila mládež, vzdělání, rodina a národ za posledních 30 let, kdy z amerických škol byla odstraněna modlitba. Křivka, která tento trend sleduje, drasticky změnila úklon z téměř vodorovné se slabě vzrůstající tendencí (odpovídající růstu obyvatel) na více než 45 stupňů. Vzrostlo těhotenství mladistvých, počet rozvodů, počet násilných činů. Naopak, směrem dolů poklesly akademické znalosti, což potvrzují výsledky běžných maturitních zkoušek. Statistiky ukazují, že tam, kde se vyučuje sexuální výchova se všemi alternativními styly, se zvýší počet těhotenství o 35%. Tam, kde se vyučuje základní sexuální výchova, počet těhotenství poklesne o 14%. Těmto faktům by měli věnovat pozornost rodiče i vychovatelé.

Co se však mladí ve školách nedozvědí je, že intimní sexuální život je více než uvolnění sexuální energie. Láska dvou lidí není pouze sexuální akt, a sexuální akt neslouží pouze k rozmnožování. Osvětáři zapomínají, že základem každého zdravého sexuálního vztahu není pouze tělesná, ale i citová a psychologická složka. Ani tyto tři složky samy o sobě nejsou soběstačné. Lidské sobectví, které je nám všem vrozené, je největší nepřítel mezilidských vztahů. Pouze Boží plán, který máme pro ženy, muže, rodiny, ano i pro celou společnost, je jediná záruka morální, duchovní čistoty a prosperity. Boží zákony varují. Dříve nebo později budou i humanisté, sociologové, pedagogové a psychologové pod tlakem události

vážít ovoce dnešního volnomyšlenkářství. Zbývá otázka, kam nás neustále rostoucí násilí přivede? K diktatuře totality, nebo ke skutečné svobodě? K totalitě, bez pochyby. Svobodu můžeme najít jen skrze Boží slovo.

Sexuální revoluce, rovnoprávnost žen, lež, že nevázaná sexualita přináší tělesnou rozkoš, zanechává hluboké jizvy v rozvrácených manželstvích a nemanželských dětech. Pornografie hraje svou roli a mládež je do sexu zavlečena stejně zákeřně jako tomu bývalo s první cigaretou. Návyk, kterého se člověk těžko zbaví. Návyk, ze kterého se stane otroctví. Strach z Božího trestu je dnes pro smích stejně jako strach ze špatné pověsti. Strach z těhotenství a pohlavních chorob vyřešila moderní medicína. Potraty a antibiotika uvolnily další zábrany. Vynález penicilínu a antikoncepčních prostředků přinesl vytouženou sexuální "svobodu". Vztah mezi mužem a ženou se redukuje na ukájení pohlavních pudů. Strach z Boha v minulosti udržoval většinu v mezích jisté sebekontroly. Strach nás drží na uzdě i dnes. Šedesát pět procent těch, kteří se zdržují sexu mimo manželství, mají strach z pohlavních chorob, 62% má obavy z možného těhotenství a 50% se obává rodičů. Stále vyšší procento rozvodovosti, sexuální promiskuita a uzákonění "práva žen" rozhodovat o vlastním těle rozjelo krvavou masinérii interrupcí a bezcitnosti nejen vůči dětem, ale i vůči ženám.

Většina dnešních rodičů a mládeže nepoznala trestající ruku otce ani rodiči vštípený strach z Boha. Rodiče své děti nevychovávají k bázni, protože sami nevěří, že ...bázeň před Hospodinem odvrací od zlého. (Př 16,6b)

-kas-

X vařba

Stále častěji se vyskytují zprávy o vlnách antisemitismu nejen v Sovětském svazu a východní Evropě, ale i na Západě. Jaké je naše biblické stanovisko? Musíme pochopit židovství, protože jsme bibliční křesťané. Zdá se vám to být vzájemně vylučující? Vůbec ne. Pamatujme, že my, věřící v bibli, vděčíme Židům za všechno, co víme a známe o Bohu. Židé nám nejen celou bibli napsali, včetně Nového zákona, ale také nám bibli zachovali. A navíc, Spasitel světa, Bůh Kristus, byl ve své lidské formě Ježíš, rabín a Žid. Kdyby byl náš Spasitel třeba Rus, všichni Češi, Poláci a mnoho jiných národů by byly úplně neevangelizovatelní.

Kdyby byl Angličanem, neevangelizovali bychom téměř nikoho z bývalých britských kolonií. Kdyby byl Italem, nešli byste křesťana mezi Habešanem, Němcem a Francouzem. Kdyby byl Pakistáncem, kdo by následoval cikána? Ať zkoumáme pozemskou Boží národnost z jakéhokoliv úhlu, dospějeme duchovně i rozumově vždy jen k jednomu závěru. Ježíš nemohl mít jinou národnost, protože Židé jsou nenáviděni všemi. Proto je židovský Ježíš a tedy i náš Mesiáš přijatelný jen malým stádečkem lidí ze všech národů, kteří kráčí uzoučkou cestičkou k Bohu. Žid je přijatelný všemi rasami a národy, protože Žid je ten nejopovrhovanější a nenáviděnější.

Vzpomínám si na televizní příběh z druhé světové války. Když Němci napadli Polsko, Američané evakuovali své

vyslanectví z Varšavy. Ve 40. roku byly Spojené státy ještě neutrální. Dva z amerických diplomatů byli Židé. Ti se obávali, že je Němci odhalí a nepropustí a tak jednomu dali do kufru bibli s věnováním. I když ho Němci podezřivali, že je Žid, díky bibli s věnováním prošel. Prošel s bibli, která byla napsaná Židy a která zvěstuje židovského Mesiáše. Bible byla pro Němce důkazem, že tento americký diplomat nebyl Židem! To je stejně paradoxní, jako kdybyste na hranicích Albánie vytáhli československý pas a albánský pohraničník by vám řekl: "Občané Českoslo-

venska mají do Albánie vstup zakázán. Protože však máte československý pas, tak vás do Albánie pustíme." Když jsem tuto epizodu disku-

toval s věřícími, nikomu nebylo nic nápadné. Žádný z věřících se nepozastavil nad paradoxem této scény. My věřící si totiž často myslíme, že židovství je úplně něco jiného než biblické křesťanství. Pravda, většina Židů nezná osobně Ježíše Krista, ale jejich Písmo Jej zná. Co Židy a křesťany odděluje, není Písmo, ale smrtelná tradice na obou stranách. Bez Duchem svatým vdechnuté a Židy napsané bible by neznali ani oni, ani my našeho společného Spasitele! S vyvražděním posledního reprodukce schopného židovského páru můžeme celou bibli zapomenout. Bez Židů bible ztrácí smysl. Vždyť poslední fáze světové budoucí historie se točí kolem Židů. Židé budou v takovém soužení, že kdyby Ježíš nepřišel, byli by všichni vyvražděni. Všechny židovské pogromy minulosti byly "nepatrné"

ROSTOUCÍ ANTISEMITISMUS

ve srovnání s největším protižidovským pogromem, který je stále ještě budoucností. Ač jsem znepokojen rostoucím světovým antisemitismem, obzvláště ve střední a východní Evropě, nejsem tímto vývojem překvapen.

Židé a židi. Pouhá změna koncové samohlásky zjednotí jejich jméno. Víím, častujeme se jinými národními jmény, ale proklínat do Židů má svoji zvláštnost. Všechny národy přesazené do ciziny ztrácejí svoji národní totožnost již během první nebo druhé generace. Našinec se poturčí obyčejně ještě za svého života. Židé jsou však Židy natrvalo. Prchají ze země do země. Žádný národ nezažil tolik honů na svou kůži jako Židé. Kolik jiných národů by již dávno směnili národnost za klid. Ani jeden psycholog nebo antropolog nemůže racionálně vysvětlit jejich nemístnost s ostatními národy. Nikdo nepochopí jejich současnou mladou státní existenci. V r. 1947 Spojené národy zázračně povolily vznik Izraele. I Sovětský svaz byl pro. O rok později by k tomuto rozhodnutí už nikdy nemohlo dojít. Třímiliónový Izrael přežívá proti 80 miliónům Arabů a nenávidícímu světu. Země jako ranč v Texasu, přesto významnější než kterákoliv jiná.

Židé jsou jedineční, to cítí každý. Proto jsou nepohodlní. Není arijce, který by se chtěl narodit Židem. Svět pohanů je nepochopitelně divný. Nadává do Židů, které nenávidí, a kleje jménem Ježíše Krista, Boha Syna, který byl v lidské podobě Žid. Už jen to, že nikdo nekleje Marxovým jménem, ale Ježíšovým a židovským, dokazuje, židovskou a Ježíšovu pravost. Prostřednictvím Syna nenáviděnějšího národa má každý člověk přístup k Bohu:

♦ ... A ve tvém potomstvu (Abraháme) dojdou požehnání všechny pronárody země ... (1M 22,12)

Detailní znalost židovské historie je ojedinelá a je klíčem k světové budoucnosti. Po Adamově a Evině hříšném neuposlechnutí člověk a stvoření propadli do Satanova otroctví a smrti. Během 17 století svět dospěl do bodu nespasitelnosti.

♦ *I viděl Hospodin jak se na zemi rozmnožila zlovůle člověk, a že každý výtvor jeho mysli s srdce je každé chvíli jen zlý. Litoval, že na zemi učinil člověka, a trápil se ve svém srdci. (1M 6,5-6)*

Proto Bůh vyhladil potopou vše živé kromě vodních živočichů, osmi lidí a vybraných párů zvířat. Příběh Noemovy archy snad známe všichni. Dnešní lidé jsou potomci jeho třech synů. Každý je buď Semita, Jáfeta nebo Chámita. Lidstvo se nelepšilo, hřích znovu vzrůstal. Proto se Bůh rozhodl, že již nebude pokračovat v záchraně lidstva skrze každého jedince. Bůh si vybral věřícího Abraháma a učinil s ním smlouvu:

♦ *I řekl Hospodin Abramovi: ... "Učiním tě velkým národem, požehnám ti, velké učiním tvé jméno. Staň se požehnáním. Požehnám těm, kdo žehnají tobě, prokleji ty, kdo ti zlořečí. V tobě dojdou požehnání všechny čeledě země." (1M 12,1-3)*

♦ *Slib byl dán Abrahámovi a jeho potomku, nemluví se o potomcích, nýbrž o potomku, je jím Kristus (Ga 3,16)*

Bůh dal Abrahámovi a neplodné Sáře syna Izáka. Proto je Ježíš člověk po židovské panně stejně nadpřirozeného původu jako Kristus Bůh, zplozen Duchem svatým. Potom Bůh vyvedl Židy do zaslíbené země.

10 ZÁPAS O DUŠI

♦ *A tobě i tvému potomstvu dávám do věčného držení zemi, v níž jsi hostem, tu celou zemi kenanejskou. (1M 17,8)*

Jestliže Bůh dal zemi do věčného vlastnictví, musel jí dát věčnému vlastníkovvi. Historie potvrzuje, že Židé jsou věčný národ, stvořený Bohem pro Boha.

♦ *Lid, jež jsem si vytvořil pro sebe, ten bude vyprávět o mých chvályhodných činech. (Iz 43,21)*

Bůh požadoval, aby Židé evangelizovali svět. Bůh potvrdil tuto smlouvu nejen s Izákem, synem Abrahámovým, ale i s Jákobem, přejmenovaným na Izraele, synem Izákovým. Izrael měl 12 synů, z nich vzniklo 12 židovských kmenů. Židé byli nahoře i dole. Měli krále a byli i otroky. Ve 43. pokolení se židovské panně Marii narodil Ježíš. 300 proroctví starého zákona židovského písma přesně předpovědělo narození, život, účel i způsob smrti krále králů. Následkem tradic a lidského učení Židé svého Mesiáše nepoznali, protože náboženská tradice je živá víra mrtvých.

♦ *Izrael nedosáhl, oč usiluje. Dosáhli toho jen vyvolení z Izraele, ale ostatní zůstali zatvrzelí, jak je psáno: "Bůh otupil jejich mysl, dal jim oči, aby neviděli, uši, aby neslyšeli, až do dnešního dne." (Ř 11,7-8)*

Důsledek židovské ignorace je národní katastrofa, která byla předpovězena staletí před Kristem.

♦ *Můj Bůh je zavrhně, protože ho neposlouchali, stanou se psanci mezi pronárody. (Oz 9,17)*

♦ *Budeš (Izraeli) pronárodům, jež jsou okolo tebe, předmětem tupení a hanobení, trestu a údesu, až budu nad tebou konat soudy v hněvu, v rozhořčení a rozhořčeným trestáním. (Ez 5,15)*

Přesně tak se stalo. Židé selhali. Nepřijali svého Mesiáše, a proto jej také nemohou národům zvěstovat. Bůh se tedy obrátil k pohanům a založil dočasnou církev. Jestliže Bůh určil Židy, že budou vyprávět o jeho chvályhodných činech, tak budou! Proto Židé ještě existují. Bůh má pro ně připraven úkol, evangelizační poslání, z kterého se nemohou vyvléknout.

A co církev? To není hierarchie funkciónářů. Církev jsou všichni věřící, bývalí pohané a Židé, kteří nestojí na písku sekulárního humanismu, nýbrž na pevné skále - Ježíši Kristu. Církev je chrám. Chrám není pompézní stavba, ale sbor věřících.

♦ *Nevíte, že jste Boží chrám a že Duch Boží ve vás přebývá? Boží chrám je svatý a ten chrám jste vy. (1K 3,16-17)*

Biblický chrám je duchovní, nikoliv materiální kvalita. Poslání církve je evangelizovat svět. Každý věřící je svatým a královským knězem.

♦ *Vy však (církev) jste rod vyvolený, královské kněžstvo, národ svatý, lid náležející Bohu, abyste hlásali mocné skutky toho, kdo vás povolal ze tmy do svého podivuhodného světla. (1Pt 2,9)*

Ano, vy, co biblicky věříte, máte funkci, která právně náleží Židům. Vy hlásáte mocné skutky toho, který vás vytáhl ze tmy. Jste svatí, jste kněží, jste králové. Anebo nejste? Nenecháme zvěstování Krista jenom funkciónářům. Biblická víra znamenala povznesení ve všech západních zemích proto, že přesunula evangelizační poslání z církevních hodnostářů na jednotlivce. Proto se lidé v biblických zemích nedovolávali tolik vlády jako třeba v Rusku, v Jižní Americe nebo u nás doma a spoléhali více na Bohem danou osobní zodpovědnost. Pamatuje-

me, že od totalitní církve, kde dělá za lid rozhodnutí vedení, je jen krok k totalitnímu státu, protože metodologie potlačení osobní zodpovědnosti je táž. Biblí vypěstovaná osobní zodpovědnost se vždy přesune do civilního života, morálky a hospodářství.

Zpět k Židům. V posledních dnech, až bude církev Kristem unesena z povrchu země, bude spása skrze víru v zastupující Kristovu smrt hlášána Židy. Židé konečně splní poslání, ke kterému byli předurčení. Žid umí přemluvit. Žid umí prodávat. Představme si, až nebudou prodávat, ale dávat pravdu - Ježíše Krista! Obrovské množství lidí bude spaseno. Věřím, že evangelizační výsledky církve během dvou tisíciletí budou kvantitativně zanedbatelné s evangelizačními výsledky Židů během pouhých sedmi let jejich soužení, kdy dvě třetiny Židů zahyne.

♦ *Nenávidí-li vás svět, vězte, že mne (Ježíše) nenáviděl dříve než vás. (J 15, 18)*

Svět nenávidí Krista, protože je Bůh, a Ježíše, protože je Žid. Židé mají jenom jednu spojence - biblické křesťany. Znepokojuje mne antisemitismus, který ožívá ve střední a východní Evropě. V bývalém SSSR svádějí dnes vše na Židy. Na Marxe, na Lenina, Trockého, Sverdlova, Kameněva nebo Zinověva. U nás i moji pokrevní příbuzní na Žida Havla. Prý nevinný ruský národ byl do bídy zavlčen židobolševickým spiknutím. Tak to alespoň líčí ruská nacionalistická organizace Pamjat. V Rusku se obnovila tradiční rivalita mezi slavjanofily a prozápadními. Bojují za nalezení nové ruské národní totožnosti. Básník Vozněsenskijs však řekl, že tento boj se v podstatě srazil na otázku, zda-li jsi pro nebo protižidov-

ský. Protižidovská slavjanofilská Pamjat je silně nábožensky založená. Obraz Ježíše Krista je jeden z jejích hlavních symbolů. Na Židy jsou však jako vosy, protože Židé zabili Krista. Pamjat by si měla uvědomit, že Kristus byl Žid. Pamjat a my všichni ve střední Evropě bychom si měli uvědomit, že Ježíše přibili na kříž Římané a ne Židé. Židé falešné proroky kamenovali. Římané se jim do náboženských roztržek nemíchali. Ježíš Kristus byl tou jedinou výjimkou. Z toho vyplývá, že jsme jej ukřižovali my všichni, Židé i pohané. O antisemitismu v Polsku, Rumunsku, Maďarsku a Česko-Slovensku raději pomlčíme. Antisemitismus je nejrozšířenější v zemích osvobozených Rudou armádou. Západní Němci se museli prokousat svým svědomím, museli přepsat historii a učít své děti demokracii. Ve Francii se vypořádali s kolaboranty. Ale v zemích, kam vstoupila bota rudé gardy, se nic takového nestalo, přestože tyto země ve své většině tleskaly Hitlerovi jak ničtí Židy. Po válce se východní Německo distancovalo od nacistických zločinů a prý za všechno mohlo západní revanšistické Německo. Proto ve východním Německu a ostatních bývalých komunistických zemích nedošlo k obrácení svědomí. My chudinkové ve středu a na východě Evropy jsme se ztotožnili s pronásledovanými Židy a vinu jsme dávali jenom západním Němcům. Proč bychom si měli čistit svědomí, vždyť jsme byli prý stejnou obětí jako Židé. Dnes pravda vyplouvá na povrch. Statisticky nejmenší antisemitismus je právě v západním Německu. To ovšem neznamená, že se tam antisemitismus nemůže vrátit. Dokonce jsem přesvědčen, že západní Německo prosperova-

12 ZÁPAS O DUŠI

lo také z toho důvodu, že prošlo pokáním, které jsme my po válce nezažili. Křesťanské země nenávidí Židy. Jsou vůbec křesťanské? Vždyť Bůh řekl, že v Židech jsme požehnáni. Že požehná těm, kdo žehná Židům, že prokleje ty, kdo zlořečí Židům. Židé jsou panenkou Božího oka. Kdo se dotýká Židů, dotýká se Boží zřítelnice.

Jestliže se střední a východní Evropa neobráť k biblickému křesťanství a nepochopí Boží poslání Židů, je s námi konec. Na konci nás čeká peklo, protože celý svět je bez bible protižidovský.

Kde jsou národy, které pronásledovaly Židy? Kde je Babylón, Féniciáné, Řecko, Egypt, Persie, Řím, Filištíni. Kde je SSSR, celé Slovanstvo? Pravda, Německo se vzdává, ale na jak dlouho? Velká Británie upadla v okamžiku, kdy se obrátila k Židům zády. Úpadek USA je přímo úměrný jejich vzrůstající protižidovské zahraniční politice. A kde jsou Židé? Zpět v Palestině, jak Bůh předpověděl.

Bůh Židům nenadržuje. Židé také nejsou obzvláště příjemným národem. Kdo je? Kdyby vás někdo požíral po 4 000 let, nenarostly by vám obranné pichlavé ježiny jako kaktusu? Bůh používá zatracující nenávist pohanů k nápravě vzdorujícího a neposlušného Izraele. Ztracenci bijí ztracence. Národnost ještě nikoho nespasila a nespasí.

Navzdory tomu, že Bůh řekl: "...prokleji ty, kdo ti zlořečí," tradiční církev byla vždy protižidovská. Ještě horší však je, že dnes i ta církev, která si říká biblická, se začíná odvracet od Židů. Jsem přesvědčen, že Židé ztratí zastání i u biblické církve. Jenom tehdy si s nimi Antikrist bude moci dělat co se mu zlíbí. Jako za 2. světové války. Ve

Spojených státech jsou to charismatické sbory, které se jako první z biblických touto nebezpečnou stezkou začínají ubírat. Jejich přední publicista Bill Hamon napsal učebnici "Věčná církev," v níž učí, že Izrael není národní Izrael, nýbrž církev, a že křesťané zakládají na zemi nebe - Boží království. Tato učebnice je základním textem pro kazatele jako Kenneth Hagin, Kenneth Copland, Earl Paulk, Jerry Savelle, Gay Greenwald, John Gimenez a mnoho dalších klasických nejvlivnějších charismatických kazatelů Spojených států a tím světa. Rick Godwin, Robinsonův žák napsal:

"Izrael není vyvolený, Izrael je ztracen. Židé nejsou požehnání, Židé jsou prokletí. Ano, můžete slyšet, že Amerika je významná, protože podporuje Izrael. Ano, Amerika požehnala Izrael, ale který Izrael? Izrael - církev! Církev, to je ten pravý Izrael Boha, ne ten česnekový u Středozemního moře." Konec citátu.

A Earl Paulk, jeden z nejvlivnějších charismatických kazatelů s desetitisícovým shromážděním, řekl a napsal:

"Nadešla hodina, abychom si uvědomili, že Antikristův duch nyní pracuje ve světě... skrze tak zvané Duchem svatým naplněné kazatele, kteří učí, že jestliže žehnáš Izraeli, Bůh ti požehná. Nejen, že je tohle otevřený blud, ale tento koncept není ani součástí Nové smlouvy." Konec citátu.

Budme doma na pozoru! Brzy se tohle bude učit i v Československu a s velkým zadostiučiněním. Klepu se. Vždyť my co věříme, "kdo žehná Izraeli tomu Bůh požehná," jsme prý Antikristův duch. Biblická církev se začíná sbližovat s tradiční církví tím, že vymazává Židy z Boží přízně. Tam, kde se vytrácí

biblické učení, tam přibývá lidmi vymyšlená kvazijednota, ekuména, která je draze zaplácena ústupky v Božím slově.

Vždyť Izrael je jeden z hlavních důvodů, proč se Ježíš Kristus podruhé vrátí. Posledních sedm let před Kristovým příchodem se budoucí historie bude točit výhradně kolem Izraele. Modleme se za církev, aby se nestala stejně impotentní a nebiblickou jako během druhé světové války, kdy přežívala jen v malém stádečku jednotlivců. Kdyby totiž Evropa byla křesťanská, jak si ješitně ráda říká, tak by nikdy nemohlo dojít k historickým a budoucím protižidovským pogromům. Evropa i Amerika se opravdu "připravují" na druhý Ježíšův příchod svou překotnou a nezadržitelnou rebarbarizací.

♦ *Ujišťuji vás, že se jich (věřících) brzo zastane. Ale nalezne Syn člověka víru na zemi, až přijde? (Lk 18,8)*

Tento verš jsem neřekl já, ale Pán Ježíš. Jenom v barbarském světě bude muset Ježíš hledat víru, které bude méně než šafránu. Pamatujme, že dosud největší židovský pogrom hitlerovským Německem zapříčinil vznik státu Izrael, jenž by byl jinak nemyslitelný. Příští a největší židovský pogrom Antikristovou obnovenou Římskou říší deseti zapříčiní kvapný, druhý Ježíšův příchod:

♦ *A kdyby nebyly ty dny zkráceny, nebyl by spasen žádný člověk; ale kvůli vyvoleným (Židům) budou ty dny zkráceny. (Mt 24,22)*

Být světovou jedničkou skutečňující "konečné židovské řešení" těsně před příchodem Ježíše Krista je to nejzatracenější privilegium. Kdo chce být rozdrčen samotným Bohem?

Viděl jsi (Nabúkadnesare), jak se bez zásahu rukou utřhl kámen a udeřil do železných a hliněných nohou sochy a rozdrtil je...

Utržený padající kámen bez zásahu lidské ruky je sám Ježíš Kristus, to je ta skála a úhelný kámen, na němž je zbudována církev. Železnohliněné nohy a deset prstů představují budoucí nesoudržnou Římskou říši deseti. Část Evropy, Blízký Východ a severní Afrika, území historického Říma, bude rozdrčeno utrženou Kristovou gravitací...

-pst

Ekvádor - mezi nebem a zemí

(Pokračování 3.)

ORIENTACE pro nové misionáře nás zastihla až po třech měsících práce. Nebylo snadné všeho nechat, ale práce na nás počkala a my jsme si znovu připomněli, že jsme součástí ohromné organizace. Na vlastní oči jsme měli možnost vidět všechny části služby a o to větší respekt a obdiv máme k celé organizaci a jednotlivcům, kteří se na této práci podílejí. Kromě rozhlasového vysílání do celého světa, HCJB vysílá 120 hodin denně v 26 jazycích. Navštívili jsme všechna oddělení a byli jsme fascinováni manuálním japonským psacím strojem. Naučit se ovládat takovou technologii, to musí mít člověk paměť jako čip. Nejen, že celá "klávesnice" je šuplík plný kovových znaků, natěsnaných jeden vedle druhého. To jsou základní znaky a je jich tam několik set, pod ním je další šuplík zásobník, který obsahuje další stovky

znaků, no a do třetice, další šuplíčky plné znaků jsou vedle této neuvěřitelné mašinky. Jedna klíčka, klávesnice ručička jezdí nad zásobníkem a vybírá si znaky, zčobne ho, natiskne a jde zpět na své místo. Hledání, nadobnutí, úder a slovíčko je na papíře. To se opakuje jedno po druhém, tedy žádný prstoklad. Měli jsme jen demonstraci, ale slíbila jsem si, že se přijdu podívat na mašinku v akci.

Jinak jsme tu dáni citlivě dohromady, Japonci s Němci, Frantíci s ruským vysíláním, Skandinávie, ač velice přátelská, je nezávisle v rohu anglického oddělení, a tam jsme přidělení i my víceméně trpně. Myslím, že by anglické oddělení chtělo stát samo o sobě a neradi se s námi dělili nejen o místo, studio, ale i o rozlámané židle. Ale to se časem upravilo a jak se zdá, už jsme adoptovaní. Největší oddělení je španělské a s indiánskými jazyky, ti jsou štedří a pohostinní, když přijdeme škemrat.

Abychom byli opravdu orientovaní, vyjeli jsme se podívat na vysílačky, antény a elektrárnu, která vysílání umožňuje. Vše začalo krásně a nevinně. Zrak nás přecházel z množství antén, jejich výšky, z pavučin drátů, které odrážejí vysílací vlny do éteru. Řídící centrum je malá továrna. Čtyři velké naftové generátory stojí připravené pro případný výpadek elektrického proudu. Viděli jsme lampy, které udivují nejen svou velikostí, ale i cenou. Jedna stojí 60 000 dolarů a za každým panelem jsou tři a těch panelů je nespočet. Také jsme viděli a stáli u řídícího centra, kde bandité odcizili kontrolní obvody. V únoru 1990 byla vysílací stanice v noci přepadena a odmícela se na několik dnů. Technické potíže následo-

valy několik týdnů. Bandité požadovali za navrácení elektronických obvodů obrovské výkupné. Věděli přesně, po čem jdou, protože obvody jsou schované za panelem, který se otevírá spínačem, který opět není rovnou před nosem. Smutek na nás dolehl, když jsme viděli nové brány, ploty a ozbrojené strážce, které celým areálem procházejí. Terorismus a vyděračství hrozí i misionářům. Majestátnost antén a jejich dosah, obsah vysílání a ozbrojené strážce jsou smutné svědectví zápasu dobra a zla dnešních dnů.

Z Pífa, místa antén, jsme pokračovali do Papallacty, elektrárny. Několik řidičů nám signalizovalo, že se daleko nedostaneme, ale náš řidič, který znal nejen každý výmol a zatáčku, se nedal odradit. Bravurně projel jako terénní závodník uvízlé nákladáky, autobusy a méně rozhodné řidiče. Silnice zmizela, celá stráž se svezla a kdo mohl, snažil se projet marastem bláta. Probili jsme se do předních řad a když přišel povel zkuste to, vyrazili jsme. Poprvé v životě jsem si v praxi ověřila bytelnost amerického auta. Start se podařil, ale po pár metrech jsme uvízli. Pár dobrovolníků se do nás opřelo a vystartovali jsme s neuvěřitelným trhnutím, skokem, já jsem hlavou málem proletěla střechou auta. Jen mi chrustlo v obratlech a nebýt strážného anděla, mohla jsem být přinejmenším zmrzačená, ne-li paralyzovaná.

Elektrárna zásobuje antény potřebnou energií. Přebytky prodává dalším zájemcům a v opačném případě potřeby elektrinu kupuje za osminásobnou cenu, než ji prodává. Má dvě turbíny, ale běžela pouze jedna. Druhá byla v opravě. Jednu turbínu dodaly USA, druhá je švýcarská, dar švýcarských

křesťanů. Dvě vodní nádrže, jedna menší a druhá, která má kapacitu držet dostatek vody na měsíc provozu, jsou ve vyšší poloze a skoro metrové roury svádějí vodu k turbínám. No a protože je to takové pěkné jezero s přehradou, asi na něj dojde. Quito potřebuje vodu a tak místní konšelé odhlasovali, že právě tento zdroj vody by mohl Quito napojit. Podobná pohroma hrozí i vysílacím anténám. Ve vzdálenosti 30 km od antén se totiž staví letiště no a není těžké si domyslet, že letadla a vysoké antény ve stejném směru nejdou dohromady.

Ten, kdo zná celou historii existence HCJB, je vždy udiven zázraky a překážkami, které stály, stojí a objevují se, aby zmařily existenci a práci HCJB. Před nedávnem probíhaly v USA modlitby a půst Satanistů proti naší organizaci a práci misionářů. No a že Satan dělá co může, vidíme v naší práci každý den. Kdybychom však měli oči upřené na vlny rozbouraného oceánu, který kolem nás zuří, místo na našeho Pána, byli bychom úplně paralyzováni úzkostí a strachem, co nás čeká.

Protože byla naše práce velmi intenzivní a vyčerpávající, vítali jsme každou příležitost aktivního odpočinku. Proto jsme se přihlásili jako dobrovolníci, že budeme vařit pro mládež během týdenního pobytu v džungli. Při té příležitosti jsme si chtěli také ověřit vliv nadmořské výšky na naše zdraví. Chtěli jsme poznat, jak se nám bude dýchat, co klouby a jak se budeme cítit celkově. Můžeme potvrdit hned na začátku, že se nám dýchání, sinusy protáhly téměř okamžitě, pleť zvláčněla, vrásky téměř zmizely, a po celodenní dřině v kuchyni jsme spali spánkem spravedlivých.

Naše putování začalo ve výšce tří tisíc metrů. Konečně jsme viděli podél celé Quito. Projeli jsme několik tunelů a za nimi se tvář města změnila. Strmé a klikaté ulice, nevzhledné, hustě postavené cihlové domy, přibýlo množství cihlen a narovnané cihly lemovaly další kilometry silnice. Pak začala venkovská příroda, stavení ještě jednodušší a ošklivější, otrhané ploty. Osídlení se přesunulo od silnice a teprve v dálce jsme viděli krásnou kopcovitou krajinu, obdělaná pole, luhy a háje, šťavnatě louky a pěkný, zdravý a vypasený dobytek. Z dálky bylo všechno velice hezké a úpravné. Jeli jsme výš a výš, silnice se kroutila v ostrých serpentinách, na strmých stráních se pásly krávy a Indiáni pracovali na polích. Potom jsme vjeli do mraků a začali jsme v mracích sjíždět dolů. Příkré a strmé stráně byly hustě porostlé, ze skalnatých stěn se řinuly vodopády. Provoz na silnici byl rušný. Cestou bylo několik zastávek pro řidiče i cestující, vždy s občerstvením, kaplí a prostorným parkovištěm. V jedné z kapliček jsme viděli panenku Marii s Jezulátkem na vrcholu ohromné kopcovité homole, kolem které se vinuly serpenty. Na nich byly v řadě nákladní vozy s firemními nápisy a kolem dokola poházené bankovky. Panenka Maria měla zasklenou skříň plnou bohatě zdobených a barevných pelerín a plášťů. Svícny, které stály kolem, byly svařené z os nákladních vozů.

Pak už jsme sjížděli dolů do Santa Dominga. Do kopce proti nám jely nekonečné štrůdly nákladáků, viděli jsme množství ztroskotaných i vyvrácených nákladů i nákladáků. Místo nehod bylo označeno větvemi a hromádkami kamení. Před Santa Domingem začaly

16 ZÁPAS O DUŠI

tržnice s hromadami pomerančů, ananasů, ohromných trsů banánů všech tvarů a velikostí a lidské hemžení v hromadách zahnívajícího ovoce i odpadků.

Odbočili jsme na polní cestu, která byla čím dál tím méně sjízdná. Autobus se kolébal ze strany na stranu, z výmolu do výmolu a přejížděli jsme potoky i veliké balvany. Džungle byla všude kolem nás a pár metrů od cesty stály chaloupky na muřích nohách. Muři nohy chrání stavení během dešťů a záplav. Na verandě visely malé děti, kolem stavení pobíhaly ty větší a všude kolem byly slepice, psi všech možných i nemožných ras a kombinací, krávy, koně a oslíci. Hodina cesty po výmolech nás vedla přes džunglové usedlosti asi stovky obyvatel, kteří se živili zemědělstvím. Kolem cesty i usedlosti byly pralesy banánovníků, ne zrovna nejzdravěji vypadající citrusové stromy byly obalené zralým i zrajícím ovocem, které nikdo ani nesklízel. Tu a tam někdo s mačetou prosekával porost a šlahouny. Konečně jsme dorazili na naše tábořiště a byli jsme rádi, že jsme po čtyřech hodinách drncání vylezli. Bylo mnohem tepleji než v zimomřivém Quitu, ale zdaleka ne tak parno, jako bývalo v Jakartě.

Nejdříve jsme zhodnotili kuchyň, která byla ve stavu, jaký odpovídá divočině a živlům džungle. Hrnce připálené i propálené, nádobí nemyté, okna plná pavučin a špíny, že skrze ně nebylo ani vidět. Naše ubytovna nebyla o moc lepší a to už byla z nejhoršího venku, protože druhý pár dobrovolníků idealistů vymetl to nejhorší. Vše se však vymést nedalo, protože kdybychom smetli pavučiny ze stropu, mohlo by se celé stavení zřítit. Zdálo se totiž,

že pavučiny drží pohromadě piliny, které se z každého trámku jen sypaly. Stěny poschoďového domečku byly z bambusu, který se podélně rozřízl a plošně odroloval. Měl sílu překližky, všude byly škvíry a pilní termity a všudepřítomní švábi běhali horem dolů. Vždy jsem si vyklepávala tenisky, abych nešlápla do jejich ubytovny.

Tak, jako se dala za několik dnů zcivilizovat kuchyně, bylo vidět, že i džungle a její okolí může být krásné jako kvetoucí zahrada. Lidé žijí velice jednoduchým životem, uprostřed nedotčené přírody, a tak si říkáme, že je jim lépe v jednoduchosti přírody než v halách továren a uprostřed monotónních městských činžáků.

Sotva jsme odložili zavazadla a rozložili spacáky, odešli jsme na kuchyňské rájony. Dříve než jsme mohli začít krmit naše holátka - mládež od 15 let výše, museli jsme zaútočit všemi silami na hromady nepořádku. Protože tábor neměl dostatek chladniček a především mrazniček, museli jsme být nejen velmi opatrní, ale především kreativní, abychom naši mládež neprohnali víc, než by jejich zdraví a imunita snesla. Hlavní jídlo jsme přivezli již uvažené a zmrazené z Quita a přidělávali jsme přílohy a vše, co se vařilo z ovoce a zeleniny. Ledničky běžely na generátor, který se na noc zhasínal.

U plotny byla celodenní zabíračka. Sotva jsme dokončili jedno krmení, byla příprava na další, zatímco mládež dostávala duchovní osvěžení a potravu. Program ráno, odpoledne i večer promlouval do srdcí i duší všem. Den po dni jsme viděli vliv Božího slova na každého jednotlivce.

Večer, když jsem si ještě chvíli před usnutím četli, sypaly se nám do obliče-

je piliny. Leč komfort jsme měli dokonce trojnásobný. Nastlali jsme si vrstvu tří matrací a prožívali jsme opravdu prvotřídní sny. Zdálo se mi o dnech v Jarkartě, kdy bývaly naše paláce vyzdobené na vánoční oslavy, na slavnostní sešlosti a o všem komfortu a pohodlí, které jsme za sebou zanechali. Ve snu jsem měla dokonce možnost společného stolování s Shirley Temple v matičce Praze a Pavel naše prvotřídní sny zakončil privátní procházkou pražskými zákoutími s papežem. Ale zpět od snů k realitě.

Budíček začínal každý den ne zvuky džungle, ale protože většina mládeže i vedoucí byli rozhlasového misionářského původu, měli jsme s sebou veškeré zvukařské vybavení a diskjockey-ské talenty se ani zde nezapřely. Místo opravdových zvuků džungle reproduktory vydávaly maxidecibely nahrávek křesťanského rokenrolu. Nám, tedy kuchyňské sestavě, to neznělo nejlépe, ale mládež se probouzela velice rychle do denního režimu, který začínal překážkovou dráhou. Hudba provázela i další denní aktivity a nejlépe sloužila při službě na nádobí, kdy jsme z okna kuchyně viděli natřásající se makovice umývačů i utíračů nádobí. No a až se vydovářeli, byli připraveni tichounce zasednout k opravdovému programu.

Uprostřed týdne jsme se dočkali trošky odpočinku. Mládež vyrazila na pochod do džungle s přenocováním. Nabalili jsme je jídlem a konečně jsme měli možnost se rozhlédnout kolem. Na polední baštu si nesli guláš a na večer měli v alobalu zabalené maso a brambory s oblohou, které si pekli na ohništi. Jen vedoucí a my jsme věděli, co mají před sebou. Vyrazili ve vysokých holínkách, s batohy, se stany

a po pěti hodinovém pochodu džunglí skončili několik set metrů od tábora, aniž by měli tušení, kde skutečně jsou. O to víc zajásali ráno, když byli nevy spalí a rozlámaní připraveni na dalších pět hodin pochodu zpět. Tábor se objevil jako zázrakem a bylo připraveno další dobrodružství. Přijel pro nás autobus a odvezl nás do Santa Dominga, do rekreačního střediska plného vodních skluzavek různých tvarů a výšek, bazénů a sauny. Cestou většina hlučných hrdinů zvadla a pospávala.

Velice jsme se do džungle těšili, jela jsem vybavená lopatkou na botanické úlovky, ale nic obzvlášť exotického jsem neviděla. Přivezla jsem jen pár semínek z keře, který vypadal jako lískové ořechy, ale místo ořechů měl drobná semínka zabalená v chuchvalcích jakoby bavlny. Žluté plody, které byly dokonale hladké a kulaté, měly tuhý obal, asi půl centimetru silný a uvnitř byla velice chuťná šťáva plná drobounkých peciček, která vypadala jako žabí vajíčka. Všelijaké popínavé rostliny, liány, keře a jak jsem říkala na začátku, pralesy banánů, rostly divoce všude kolem. Zajímavé byly palmy, obzvláště pěkné byly ty štíhlé a vysoké, které se tyčily vysoko na okolní porost a na vrcholku měly pár zelených větví, jakoby pštrosí peří. V Ekvadoru prý roste největší bambus a viděli jsme kmeny až 20 cm v průměru. Mladé výhonky, které byly aspoň čtyři metry vysoké, měly jen výhonkovou špičku a ještě ani lístček. Stvoły byly zabalené do šupin, které se loupaly jako listy papíru. Na jedné straně byly úplně hladké a na druhé semišové jako parohy mladého srnce.

Džungle, kterou jsme viděli, je nesmírně plodná, pro zemědělství přímo

ideální, přestože je ještě téměř nekultivovaná. Lidé hospodaří tak, aby uživil rodinu, a jak se zdá, přestože zde vše roste ve velkém množství a s nejmenším úsilím, není ještě vybudovaná síť odběratelů, transportu a prodeje. Neexistuje žádná mechanizace, za celou dobu i jízdu jsme viděli asi dva traktory. Nejvíce využívají džungli pro chov dobytka a začínají vysazovat olejové palmy. Snadno si dovedeme představit možnosti farmaření v džungli zdatnými a pracovitými Evropany, kteří, když přišli před válkou i po válce do Ekvádoru, vynikali ve všem, na co sáhli. Ekvádor je banánová republika, krásná země, která je tolik pozeňnaná celoroční úrodou plodů. Různé druhy banánů zrají během celého roku a je těžké odhadnout jejich chuť podle vzhledu. Ty nejchutnější, maličké, které rychle dozrávají, nejsou vhodné na export. Velké, zelené banány, které se zde používají na vaření a smažení se také neexportují. Zelené banány, oloupané, se krájí na tenké plátky a smaží jako brambůrky. Zralé se pak krájí podélně a smaží se do zlatova v oleji. Mají báječnou nakyslou chuť, a když se posypou hnědým cukrem nebo polijí karamellem, jen se v puse rozplývají. Banány potřebují teplé a především vlhké podnebí. Sklízejí se v obrovských těžkých trsech, které se z banánovníků odřezávají ještě zelené a pomalu dozrávají v chlazených prostorách během transportu do celého světa.

Týden uběhl jako voda, domů jsem si odvážela štípance malých mušek, které zanechávaly kapičku krve jako po píchnutí špendlíkem. No a v Quitu nás přivítalo nové přizpůsobování výšce, bezesná noc, ucpané dýchání a bolení kloubů.

-kas-

CESTA KE SPÁSE

Kdysi se mě známá zeptala, zda jsem křesťankou. "Samozřejmě, proč?" odpověděla jsem. "Dopředu jsem šla před mnoha lety". Kazatel tehdy hovořil o pekle a mně se tam samozřejmě nechtělo. Co kdyby, a tak jsem na kazatelovu výzvu sešla a nechala se pokřtít tentýž den.

Později jsem již zpívala ve sboru a vyučovala v nedělní škole. I svého muže se mně podařilo přivést ke spáse. Prožil skutečné znovuzrození a já jsem si přála prožít totéž pozeňnání. Druhý křest jsme prošli spolu, abych se mohla stát členkou církve "The Antioch Baptist". Vyznala jsem své hříchy "Všichni zhřešili a jsou daleko od Boží slávy;" (Ř 3,23), uvěřila jsem v Pána Ježíše Krista "Věř v Pána Ježíše, a budeš spasen ty i všichni, kdo jsou v tvém domě" (Sk 16,31) a vyznala Ho před lidmi "Vyznáš-li svými ústy Ježíše jako Pána a uvěříš-li ve své srdci, že ho Bůh vzkřísil z mrtvých, budeš spasen." (Ř 10,9). Nejenom, že jsem uvěřila, ale začala jsem také pilně pracovat, rozdávat traktáty, starat se o to, aby naše děti chodily do nedělní školy a do sboru tak, aby nevynechaly za třináct let ani jednou.

Ale znáte to, problémy v církvích. Došlo k roztržce a my jsme přestali sbor navštěvovat. "Jednou spasen, navždy spasen...", tak o co jde? Nyní je mně téměř 62 let. Myslela jsem si, že se mohu obejít i bez té bandy pokrytců. Můj manžel četl bibli každý den. Já

jsem občas naslouchala, ale Bůh mně nikdy nedal takovou víru, jakou měl on.

"A co vaše jistota spasení, vaše osobní zkušenost?", pokračovala známá v dotazech. "Jakápak zkušenost?", odpověděla jsem. Já nebyla totéž co můj manžel. Každý jsme přece jiný. Požádala jsem Ježíše, aby vstoupil do mého srdce. Jestli to neudělal, nebyla to moje chyba. Možná budu mít tuto zkušenost, až se s ním setkám a dostanu posvěcené tělo. Možná to je to, co mínil Ježíš, když řekl "Amen, amen, pravím tobě, nenarodí-li se kdo znovu, nemůže spatřit království Boží." (J 3,3) Život šel dál a já jsem s církví nechtěla mít nic společného.

Před lety jsme byli těžce raněni naší "křesťanskou" dcerou. Po dvanáct let mezi námi nepadlo kloudné slovo. Tehdy jsem navštěvovala biblickou hodinu, kterou vedla přítelkyně Janis. V jistém bodě našich úvah nad Božím slovem mi Janis pověděla, že musím odpustit své dceři. "Odpustit jí?", vyjekla jsem. "Ano", řekla, "... a každý z nás, protože vše špatné musí být napraveno, pokud možno." "Ale to ona ublížila mně!, ... proč bych měla odpouštět já?" Ale Janis nepolevila, "... protože totéž udělal Ježíš pro tebe.

Bez obrácení není odpustění hříchů. Ale obrácení není jenom vyznání hříchů a lítost. Je to úplné čelem vzad, vydat se jinou cestou, poslouchat Ježíšova příkázání. "Ne, to zkrátka nemohu udělat!", vyšlo ze mne. A pak jsem slyšela, "musíš odpustit, aby i ON odpustil tobě." "*Neboť jestliže odpustíte lidem jejich přestoupení, i vám odpustí váš nebeský Otec; jestliže však neodpustíte lidem, ani váš Otec vám neodpustí vaše přestoupení.*" (Mt 6,14-15)

Já jsem však od svého přesvědčení neustoupila a nezapomněla ani na druhý den. Poslouchala jsem kazatelův hlas z rádia, který mě ale zasáhl: "... Ježíš to učinil za vás, cožpak to nemůžete vy učinit kvůli němu?" Jistě hovořil ke mně. Po odeslání dopisu adresovanému své dceři, jsem padla na kolena a požádala Ježíše, aby mně odpustil a stal se Pánem mého života. Nikdy předtím jsem nepocítila takovou radost a pokoj. V čem byl tedy rozdíl? Co se vlastně změnilo? Uvědomila jsem si, že teprve nyní byly mé hříchy odpuštěny. Byla jsem novým člověkem, zrozena z Ducha. "*Co se narodilo z těla, je tělo, co se narodilo z Ducha, je duch.*" (J 3,6)

Když jsem obdržela dopis od dcery, která mě prosila o odpustění, došlo k našemu setkání po mnoha letech. Usmíření s dcerou jako by nebylo z tohoto světa. Dvanáct let bylo rázem smazáno, jako by nikdy neexistovaly. Dnes jsme si k sobě blíže než kdykoliv předtím. Bylo pro mne nesmírně těžké si uvědomit, že všechny ty roky předtím jsem byla zaslepena falešnou jistotou od Satana, svůdce. Představovala jsem si, koho uvidím v nebi, a přitom jsem tam vůbec nekráčela. Příští měsíc mi bude 63 let a budu znovu pokřtěna. Mnozí se mě ptali, proč se nechávám zase pokřtít. Odpověděla jsem, že musím být pokřtěna na důkaz obrácení a poslušnosti ke Kristu, protože On řekl, "Obratě se a dejte se pokřtít". Nic náhradního neexistuje. Tentokrát to budu dělat Jeho způsobem, ne proto, abych neskončila v pekle, ale proto, že chci vyznávat svou cestu nového života v Něm.

Bůh přivedl (Russela) i mně do "Foot-hills" shromáždění, které nás učí hlubo-

20 ZÁPAS O DUŠI

ké křesťanské lásce. Nyní zde sloužíme jako jeho členové. Začínám chápat, co to znamená být skutečným dítětem Krále. Jsem nové stvoření s novými tužbami. Chci se líbit svému Pánu z celého srdce a oslavovat Jeho jméno. Ani se mi nechce věřit, jaký dar jsem obdržela. Vnitřní boj a nervozita jsou pryč. Problémy a bolesti života však nezmizely. Ale je tu radost a pokoj, který je přemáhá. Jsem osvobozena a volná. Jméno toho Osvoboditele je Ježíš Kristus a já nikdy nebudu totéž co On, ale vím, že budu s Ním.

Proč toto svědectví přináším? Padesát let jsem sloužila Bohu i církvi. Byla jsem pokřtěna, dokonce dvakrát. Litovala jsem svých hříchů, své hříchy jsem přiznala, ale šla jsem stále svou vlastní cestou. Někdy jsem si v neděli myslela, že bych měla být misionářkou, ale v pondělí jsem patřila světu. Musela jsem osobní svědectví povědět, protože mnoho lidí žije ve falešné jistotě, že samotný křest, slušné chování, církevní práce a touha se vyhnout peklu je dostačující důvod k tomu, aby se počítal do nebeských řad. Bible nám říká: "Jděte ke všem národům a získávejte mi učedníky, křtěte je ve jméno Otce i Syna i Ducha svatého a učte je, aby zachovávali všechno, co jsem vám přikázal." (Mt 28,19-20) Bůh provedl obrovské změny a události v mém životě, proto přináším svědectví, aby oslavilo jméno našeho Pána a zasáhlo další srdce, která dnes, stejně jako já za posledních padesát let, nenašli mír, pokoj a smysl života, který přichází pouze od našeho Stvořitele.

Byla jsem pokřtěným členem církve, a přitom jsem kráčela po cestě do věčného zatracení. Nám všem patří následující slova: "Varujte se konat skutky

spravedlnosti před lidmi, jim na obdiv; jinak nemáte odměnu u svého Otce v nebesích." (Mt 6,1) Bůh se sklonil a svou milostí přikryl mé hříchy i skutky krve vlastního Syna. Učinil mě svým dítětem a zapsal do Knihy života. Byla jsem zrozena do Jeho království a vím, že s Ním budu navždy.

"A každý, kdo žije a věří ve mne, neumře na věky." (J 11,26)

Merilyn McQuerry, Tucson, Arizona
1991

DESATERO VÍRY

Slova víra, láska, modlitba, pokud jsou míněna opravdově, jsou nabitá akcí a neoddělitelná od vztahu Boha k člověku. Víra bez skutků, víra bez Pána Boha, je jen prázdné slovo. Víra v životě křesťana je podstata naděje, důkaz, který potvrzuje, co je neviditelné. Víra je základem spásy každého jednotlivce.

1. Bez víry není spása

... víme však, že člověk se nestává spravedlivým před Bohem na základě skutků přikázaných zákonem, nýbrž VÍROU v Krista Ježíše. (Ga 2,16)

2. Bez víry není vítězství nad světem

V tom je totiž láska k Bohu, že zachováváme jeho přikázání; a jeho přikázání nejsou těžká, neboť kdo se narodil z Boha, přemáhá svět. Kdo jiný přemáhá svět, ne-li ten, kdo VĚŘÍ, že Ježíš je Syn Boží? (1J 5,3-5)

3. Bez víry není možné se zalíbit Bohu

Bez víry však není možné se zalíbit Bohu. Kdo k němu přistupuje, musí VĚŘIT, že Bůh jest a že se odměňuje těm, kdo ho hledají. (Žd 11,6)

4. Bez víry není pravá jednota

... aby své vyvolené dokonale připravil k dílu služby - k budování Kristova těla, až bychom všichni dosáhli jednoty VÍRY a poznání Syna Božího ... (Ef 4,12,13)

5. Bez víry nemáme pokoj s Bohem

Když jsme tedy ospravedlněni z víry, máme pokoj s Bohem skrze našeho Pána Ježíše Krista, neboť skrze něho jsme VÍROU získali přístup k této milosti. (Ř 5,1)

6. Bez víry není radost

Ač jste ho neviděli, milujte ho; ač ho ani nyní nevidíte, přec v něho VĚŘÍTE a jásáte nevýslovnou vznešenou radostí, a tak docházíte cíle víry, spasení duší. (1Pt 1,8)

7. Bez víry není ospravedlnění před Bohem

... víme však, že člověk se nestává spravedlivým před Bohem na základě skutků přikázaných zákonem, nýbrž VÍROU v Krista Ježíše. I my jsme UVĚŘILI v Ježíše Krista, abychom dosáhli spravedlnosti z VÍRY v Krista, a ne ze skutků zákona. Vždyť ze skutků zákona nebude nikdo ospravedlněn. (Ga 2,16)

8. Bez víry přijde věčná záhuba daleko od Pána

A je spravedlivé, že Bůh všem, kteří vás utiskují, odplatí útlakem, a vás utiskované spolu s námi vysvobodí, až se zjeví Pán Ježíš z nebe se svými mocnými anděly, aby v plameni ohně vykonal trest na těch, kteří neznají Boha, a na těch, kteří odpírají poslušnost evangeliu našeho Pána Ježíše. Jejich trestem bude věčná záhuba, daleko od Pána a jeho moci, až v onen den přijde, aby byl oslaven svým lidem a veleben těmi, kdo UVĚŘILI; (2Te 1,6-9)

9. Kdo věří, žije vírou ve věčnost

Máme-li naději v Kristu jen pro tento život, jsme nejubožejší ze všech lidí! (1K 15,19)

10. Kristus žije v srdcích věřících skrze víru

... nežiji už já, ale žije ve mně Kristus. A život, který zde nyní žiji, žiji ve VÍŘE v Syna Božího, který si mne zamiloval a vydal sebe samého za mne. (Ga 2,20)

PROČ NOSÍME ŠATY?

Můj bratr v Kristu, Petr, mne překvapil otázkou: "Pavle, proč nosíme šaty?"

Dříve, než poznáme, proč nosíme šaty, musím vám rychle představit své prostoduché chápání ducha, duše a těla. Představuji si, že moje dušička je jako salám v rozfíznuté zemi. Spodní půlka země je mé tělo, vrchní půlka je můj duch. A já, totiž moje duše, je mezi nimi. Spodní půlka země je tělo, a to

mne propojuje pěti smysly s hmotným světem. Nemám-li všech pět pohromadě, moje spojení s hmotným světem je vrávoravé. Propojení duše s tělem je tělesný život. Když duše ztratí tělo, ztratí tím propojení s hmotným světem a potom hovoříme o tělesné smrti. Jakoby spodní půlka země odpadla. A tak, jako tělo propojuje duši dolů, tak duch, vrchní půlka země, propojuje moji duši duchovními smysly nahoru k svrchovanému, svébytnému Duchu, totiž Bohu a tím i celému duchovnímu světu. Člověk je jakoby trojvrstvý, trojediný duch, duše a tělo. Jestliže tělesné antény přestanou plnit svou práci zpravodajů z dolního hmotného světa následkem hniloby tělesného přijímače, umíráme tělesně. Přesně totéž platí o duchu. Jestliže duchovní antény přestanou plnit práci zpravodajů z horního duchovního světa následkem hniloby duchovního přijímače, umíráme duchovně.

Jestliže rozpojení duše s duchem je duchovní smrt a duše s tělem je tělesná smrt, potom bez pochyby propojení duše s duchem a tělem znamená duchovní a tělesný život. Okamžik propojení je narození. Když se narodíme, jsme spojeni s tělem, tělesně žijí, ale antény našeho ducha nejsou v pořádku, nepropojují nás s Bohem. Rodíme se duchovně mrtví. Jako by chyběla vrchní půlka země a salám odpočíval jen na spodní půlce. Proto, chceme-li být znovuzrozeni, musíme být přikryti řádným zpravodajským duchem, který nás propojí nahoru k Bohu.

Jistě se divíte, jak tohle souvisí s otázkou, proč nosíme šaty. Tělesné a duchovní souběžnosti jsou v bibli nazývány podobenstvími. Například jíst - učit nebo trávit - chápat:

♦ *Mlékem jsem vás živil, pokrm jsem vám jíst nedával, protože jste jej nemohli snést - ani teď ještě nemůžete, neboť dosud patříte světu. (1K 3,2)*

Pavel Korintské krmil jako děti lehce stravitelným mlékem, protože řádný pokrm - maso, hutné učení, nemohli ztrávit. Řádnou nauku by nepochopili, ani by jí nevěřili. Však víte, když chceme vysvětlit něco nepřijemného, jak pravdu ředíme, aby ji dotyčný ztrávil a nevyvrhnul na nás zpět. Bible přirovnává, ale neztotožňuje, zaživací ústrojí s postupem učení a chápání. Zažívání je nejslabší funkce našeho těla. Proto i naše myšlení trpí častými průjmy a zácpami. Tak jako zaživací ústrojí odděluje páchnoucí odpad od životadárných živin, tak i duchovní zažívání by mělo oddělit páchnoucí nauky od jediné, životadárné nauky Ježíše Krista. Proto Pavel prohlásil o své horlivé náboženské činnosti:

♦ *Nýbrž i všecky věci pokládám škodou býti pro vyvýšenost známosti Krista Ježíše, Pána svého, pro nějž jsem to všechno ztratil, a mám to jako za lejnu, abych Krista získal. (Fp 3,8 - kral.)*

Všechna lidská náboženství společně hající na dobrotu člověka místo na dokonalé Kristovo očištění by měla z mysli vypadnout jako páchnoucí lejna ze střev. Bible hovoří v souběžných podobenstvích neustále. Například tělesná špína odpovídá v duchovní oblasti hříchu. Proto se židé a muslimové před modlením tělesně obmývají. Podobně při křtu, nejde zajisté o umytí tělesné špíny, ale o duchovní očištění závazek. A tak, když částečně rozumíme pojům duchovní a tělesné souběžnosti, vysvětleme si, proč nosíme šaty.

Zapomeňme na oteplovací službu šatstva. Je mnoho krajín, kde mohou lidé chodit nahí po celý rok. Přesto není lidského kmene, jenž by si alespoň nezakryl svoje pohlaví. Pohlaví si zakrývají všechny kultury. První naháčii byli Adam a Eva.

♦ *Bůh člověku řekl: "Ze stromu poznání dobrého a zlého však nejez. V den, kdy bys z něho pojedl, propadneš smrti."* (1M 2,17)

Adam si snad neuvědomoval, že propadnout smrti znamenalo rozpojení lidského ducha s Bohem, že vrchní půlka země odpadne, že ztratí antény duchovního přijímače, které ho propojovaly nahoru k Bohu. Adam uposlechl svoji ženu a pojedl zakázané ovoce. V tom okamžiku ztratil duchovní spojení s Bohem, propadl duchovní smrti a pozvolnému tělesnému umírání - stárnutí. Jak bible zaznamenala tuto nejkritičtější dějinnou událost lidstva?

♦ *Oběma se otevřely oči: poznali; že jsou nahí. Spletli tedy fíkové listy a přepásali se jimi.* (1M 3,7)

A jsme u šatů. Bůh řekl, že zemřou a oni si přikryli pohlaví. Neměl snad Bůh pravdu? Ale měl! Adam s Evou a my s nimi jsme v jediném okamžiku zemřeli duchovně. Naše duše zůstaly propojené jen s tělem a začali jsme žít pouze tělesný život.

Není to pozoruhodné, že v okamžiku duchovního rozpojení s Bohem se "zostudilo" pohlaví? Proto také Bůh Židům přikázal tu nejtělesnější očistu pohlaví, obřízku. Denně vidím muslimské muže, jak si před modlením omývají přirození. Zde je souběžnost ducha a těla více než na snadě. Jakou funkci mají pohlavní orgány v tělesné, hmotné oblasti? Nejprve začneme myslet na potěšení, radost, příjemnost, zalíbení, roz-

koš, požitek, libost a teprve potom na rozmnožování. Jestliže existuje tato krása v tělesné oblasti, co jí potom odpovídá v duchovní oblasti? Duchovní propojení s Bohem se rozpadlo ve stejném okamžiku, kdy se lidská pohlaví stala ostudná. Duchovní propojení s Bohem je zmrzačeno, podobně jako je zmrzačeno naše pohlaví, které nás spojuje tělesně. Proto je zakrýváme. Pohlavní orgány, které přinášejí nejvíce tělesného potěšení, jsou obestřeny záhadným studem. Duchovní orgány, které nás měly propojovat duchovním potěšením s Bohem, jsou ještě ostudnější, nefungují totiž vůbec. Duchovní oblast je kvalitativně nad tělesnou. Dovedeme si vůbec představit, jaké potěšení a radost nás čeká v plném duchovním propojení s Bohem? Proto Bůh hovoří o obmytí ducha a obřízce srdce. Jestliže ve své mysli věnujeme tolik času tělesnému styku, loži, oč důležitější musí být osobní intimní duchovní styk s Bohem.

-pst-

A JSME TADY

Sami tomu nechceme věřit, ale 8. května dorazil do Luhačovic náš kon-
tejnér a jak se říká, kde si pověsím svůj klobouk, tam je můj domov. Stěhovali jsme se mnohokrát, nejen z místa na místo, ale i přes kontinenty a světadíly. Dobrodružství, které jsme zažili v květnových dnech, se nejen vyrovná, ale daleko předčí exotiku cizích zemí. Musíme poděkovat všem, kteří se na tomto gigantickém projektu podíleli

24 ZÁPAS O DUŠI

s námi nejen organizačními schopnostmi, ale především dobrou radou a smíchem, když už jsme nevěděli kudy kam. Do našeho stěhovacího finále bylo totiž zapojeno i místní JZD.

Neustále nám bylo připomínáno, abychom si zapamatovali tři zásady: Všechno je jinak, zachovej alespoň holý život, a naděje umírá naposled. Platí do slova a do písmene.

Pomalu si zvykáme na to, že sehnat a koupit kancelářský nábytek je nad naše síly. Naše peníze (valuty) banka drží již měsíce ve své pokladničce. Kdybychom přicházeli jako podnikatelé, byli bychom brzy na odchodu. No a to jsme ještě ani nezačali vyjednávat ohledně přidělení vysílacích kmitočtů pro naši maličkou vysílačku, která trochu zamotala hlavu i krajským celníkům. Ale vše je v rukách Božích, my jsme v pohybu a kormidlo nepatří nám.

Máme za sebou i první návštěvy. President HCJB, Dr. Ron Cline, přijel i s doprovodem a jsme potěšeni, že se všem v Luhačovicích líbilo. I naše pracovní podmínky jsou v tom nejlepším světle, neboť po návštěvě Československa pokračuje náš president do Angoly.

Ještě se chceme omluvit všem, kteří jste během minulého roku napsali a nedostali od nás osobní odpověď. Nebylo to možné, protože jsme byli stále na cestách a museli jsme udržovat přesný rozpis a evidenci všech kontaktů se sbory a jednotlivci, kteří nám umožnili, abychom byli mezi vámi. Neměli jsme stálou adresu, a tak to, co nás občas někde dostihlo, jsme vždy jen zakládali.

Děkujeme bratru Vlčkovi, který dva roky táhl plně naloženou káru.

Pavel a Klára Steigerovi

HCJB Dobrou novinu, vysílání z Ekvádoru, můžete slyšet každý den ráno: v létě v 7 hodin, v zimě v 6 hodin na kmitočtu 15270 a 11835 kHz; večer: v létě v 20 hodin, v zimě v 19 hodin na kmitočtu 15270, 17790 a 21455 kHz.

Distribuční připomínky, objednávky časopisu a knihy Zápas o duši, kazet s pořady HCJB - Dobrá novina a ostatních materiálů adresujte na Ing. Bohuslav Vlček, U stadionu 379, 595 01 Velká Bíteš.

Dobrovolné příspěvky můžete poslat poukázkou "A" - název účtu: Tiskový fond ZOD - Brno, číslo účtu: Komerční banka Brno 179 042-621/0100.

Zahraniční čtenáři mohou poslat své daňové odečitatelné příspěvky:

- v amerických dolarech na World Radio Missionary Fellowship, P.O.Box 39800, Colorado Springs, CO 80949-9800, U.S.A. account 190-77850-Czechoslovakia,
- v kanadských dolarech na World Radio Missionary Fellowship, 6981 Millcreek Dr. 23, Mississauga, ON L5N 6B8, CANADA. account 190-77850 - Czechoslovakia.

ZÁPAS O DUŠI vydávají Pavel a Klára Steigerovi, Rádiosít a vydavatelství Zápas o duši - HCJB World Radio Czechoslovakia, P.O.Box 893, 763 26 Luhačovice, ČSFR. Vychází šestkrát do roka.

Tisknou OSTRAVSKÉ TISKÁRNY, s.p., Ostrava. Podávání novinových zásilek povoleno Jihomoravským ředitelstvím spoju v Brně č.j. P/3-1700/91 ze dne 8.2.1991. Dohledací pošta Velká Bíteš. Registrační číslo R 6/91.